

Egységes világ- és emberkép

Egységes világ- és emberkép

Isten teremtette az embereket, mint a teremtés koronája, és adott nekik életet (1M1-2). Az éden kertben mindenük megvolt, ami az élethez kell és közvetlen kapcsolatuk volt a teremtővel. Isten egységesen a saját képére alkotta meg őket - testtel, gondolatokkal, érzelmvilággal, közösségre való hajlandósággal, felelősséggel és kreativitással. Minden ember egy komplex egységet alkot, ahol az egyes részek össze vannak fonódva és nem lehet mereven elválasztani egymástól (mint pl testi, lelki vagy szellemi terület). Az egyes elemek egymáshoz szorosan kapcsolódnak.

A bűnbeesés alapvetően megváltoztatta ezt az eredeti teremtési rendet. Az ember elveszítette a direkt kapcsolatát Istennel és következképpen belépett a fizikai és szellemi halál. Az emberközi kapcsolatok egysége is megromlott és megkezdődött egy túlélési harc a természetben. Az ember lényegileg megváltozott, de mégsem veszítette el teljesen az emberségét. Azóta minden ember a bűn hatalma alatt Istentől elválasztva születik. Mint teremtmények, nincs lehetőségünk önerővel a státuszt lerázni magunkról.

Istent azonban szeretet, irgalom és kegyelem jellemzi. Megragadja a kezdeményezést és keresi a kapcsolatot a teremtésével. Kijelentette magát nekik és szövetségbe lépett velük. Sok bibliai történet arról beszél Ábrahámától kezdődően.

Jézus azért jött a földre, hogy bemutassa atyját és meghalt a megmentésünkért. Így nyitotta meg az utat Istenhez (Jn14,6) és lehetővé teszi az Istennel való közvetlen közösséget. Mindenkinek személyes döntése, hogy erre az ajándéokra reagáljon és az istenkapcsolatát ápolja. Aki Isten gyermeke lesz, új identitást kap (2Kor5,17) és a Szent Szellem által Krisztus képére formálódik át. Egy életen át tartó átalakulási folyamat kezdődik, amely kifelé a szellem gyümölcsei által lesz látható (Gal5,22). Azonban ez mégsem automatikus vagy passzív dolog, hanem egy interakció Isten és ember között. Isten minden emberre átruházta a felelősséget a saját életéért (1Kor3,9-13) és egy napon számon fogja kérni (Jel20,12).

Hívőként feladatunk, hogy kölcsönösen támogassuk és kísérjük egymást és hirdessük az evangéliumot. Emiatt jövünk össze a helyi gyülekezetben, amely szerves része Isten világméretű gyülekezetének. Kereszténynek lenni, közösséget, szolidaritást és nyilvánosságot jelent. Az összes közösségi tevékenység arra megy ki, hogy Istent dicsérje, tanítson, egymást építse, megélje a közösséget stb, ahogy a Kol3,16-ban le van írva.